

ഇവക പെരുനാളിന് കൊടിയേറി. ഈ പെരുനാൾ ദിനങ്ങൾ. വിശുദ്ധഗൾ മാദ്യസ്ഥം അപേക്ഷിക്കുന്നവരുടെ തിരക്ക്. പതിവുപോലെ വൈകുന്നേരം പെരുനാൾ പ്രദക്ഷിണം ആരംഭിച്ചു. ഈവക വികാരിയുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ ചിട്ടയായ ക്രമീകരണങ്ങൾ പെരുനാൾ പ്രദക്ഷിണത്തിന് മാത്രമായി എത്തുന ബാധ്യജ കുത്തികളായ നിയന്ത്രണതാക്കൾ. ഈവരെ ഈനിയും അടുത്ത പെരുനാൾ പ്രദക്ഷിണത്തിന് കാണാം എന്നു പ്രത്യാഗിക്കാം. പ്രദക്ഷിണത്തിന് ചെണ്ടമേളം, ബാൺ മേളം, നാസിക്ക്യോൾ, സിസ്റ്റർമാരുടെ വക കുട്ടിമാലാവെമാർ, നാനാനിതിലുള്ള മുത്തുകുടകൾ, കൊടികൾ, തോരണങ്ങൾ, തിരികൾ, പ്രദക്ഷിണം ഒഴിച്ചയും വേഗത്തിൽ മുന്നോട്ടു നീങ്ങുവാൻ നിർദ്ദേശം നൽകികഴിഞ്ഞു. സ്ത്രീകൾ ഒരേ തരത്തിലും, ഒരേ നിറത്തിലുമുള്ള സാരികൾ, പുരുഷരാർ ജുഡ്യും മുണ്ടും, യുവതി-യുവകൾ 'ട്രൗം' വേഷത്തിൽ, എല്ലാവരും നേർച്ചയായി, നിയോഗമായി മുത്തുകുടകൾ, കൊടികൾ, തിരികൾ കൈകളിൽ ഏതിയിരിക്കുന്നു. പ്രദക്ഷിണത്തിനിടയിൽ 80 വയസ്സുള്ള ഒരു വല്ലുമഞ്ചിയും, നര ബാധിച്ച മുടികൾ, അല്പപാ കുന്ന്, ചടയും മുണ്ടും വേഷം. വല്ലുമഞ്ചി മനനമായി പ്രാർത്ഥിച്ച് പ്രദക്ഷിണത്തിൽ പങ്കടക്കുന്നു. എല്ലാവരും കല്ലണ്ണിപ്പിക്കുന്ന മുത്തുകുടകൾ കൈകളിലേന്തി നീങ്ങുന്നോൾ വല്ലുമഞ്ചി തന്റെ കൈവരശമിരിക്കുന്ന ഒടിഞ്ഞ കാലുകളുള്ളതും, കീറിയ ശില്പകളുള്ളതും തന്റെ സന്താം സാധാരണ കൂട നിവർക്കുന്നു. എല്ലാവരും വിന്മയഭരിതരായി വല്ലുമഞ്ചിയെ നോക്കുന്നു. പെരുനാൾ പ്രദക്ഷിണത്തിലെ ആ സാധാരണ കൂട അവിടെ വ്യത്യസ്ഥമാകുന്നു. പലരും നാനാവർണ്ണനത്തിലുള്ള മുത്തുകുടകൾ പിടിച്ചപ്പോൾ വല്ലുമഞ്ചി താൻ സന്തമായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ആ കൂട പ്രദക്ഷിണത്തിന് നേർച്ചയായി, പ്രത്യേക നിയോഗമായി കൈയ്ക്കിൽ വഹിച്ചു. ഈ കൂടയും മറ്റുള്ളവർ വഹിച്ച കൂടകളും തമിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടോ? വല്ലുമഞ്ചിയുടെ നിയോഗം ശുശ്മാലേ? താൻ വഹിച്ചിരിക്കുന്ന കൂടയുമായി പ്രദക്ഷിണത്തിന് പങ്കടക്കുന്നോൾ അതിൽ പ്രത്യേക നിയോഗമുണ്ടെന്ന സത്യം വല്ലുമഞ്ചി മനസിലാക്കി. കൂടയുടെ തരമല്ല, നിറമല്ല പ്രധാനം. മരിച്ച എന്നു നിയോഗത്താൽ കൂട കൈയ്ക്കിൽ ഏതിയിരിക്കുന്നു എന്നതാണ് പ്രധാനം. ഉദ്ദേശശുഖി നല്ലതാണെങ്കിൽ നിയോഗം സാധ്യമാകും. ആ പെരുനാളിന് കാരണക്കാരനായ വിശുദ്ധൻ അനുഗ്രഹിക്കു- പ്രദക്ഷിണം പള്ളിയിലെത്തി. ആളൊഴിഞ്ഞു. അരങ്ങേഴാഴിഞ്ഞു. എല്ലാവരും മുത്തുകുടകൾ മോണിളത്തിൽ വച്ചു. എന്നാൽ വല്ലുമഞ്ചി തന്റെ സന്താം കൂട കൈയ്ക്കിൽ പിടിച്ചു. അൽപ്പസമയത്തിന് ശേഷം ആകാശം ഇരുണ്ടു തുടങ്ങി. ഇടിയും മിനലും കരിമരുന്ന് പ്രയോഗത്തിനോടൊപ്പം ചേർന്നു. ചാറുത്തേഴ്സ് തുടങ്ങി. വല്ലുമഞ്ചി എല്ലാവരും കാണിക്കേ തന്റെ കൂട നിവർത്തി സാവധാനം വീടിലേക്ക് നീങ്ങി. ആ കൂട അവിടെ വ്യത്യസ്ഥമാകുന്നു. എല്ലാവരും രീക്കത്തെക്കൂടി സ്ത്രീവർഗ്ഗരായി ആ കൂടരെ നോകി. വല്ലുമഞ്ചിയുടെ മുവത്ത് നാഡി നിറഞ്ഞ ചിരി. കാരണം വേന്തെമഴചയില്ലാതെ, കുടിവെള്ളമില്ലാതെ കഷ്ഠപ്പെട്ടവരുടെ നിയോഗവുമായിട്ടാണ് ഒരു നേർച്ചയായി പ്രദക്ഷിണത്തിന് വല്ലുമഞ്ചി കൂട ഏതിയത്. വല്ലുമഞ്ചി പ്രദക്ഷിണത്തിന് വന്നപ്പോൾ ഒരു നിയോഗമുണ്ടായിരുന്നു, അനുഗ്രഹമാർഗ്ഗയായി ആ നിയോഗം മാറി. നമ്മുടെ നിയോഗങ്ങൾ, നേർച്ചകൾ ഒഴിയുന്നില്ല. ഓരോരു തത്രക്കും, ഓരോന്നിനും നിയോഗമുണ്ട്, നേർച്ചയുണ്ട്, അതാണ് ജീവിതം.